

**When the Marginalized Become
Messengers: How the Metzoraim Saved
Samaria in Tazria's Haftarah
Adina Blaustein**

Parshat Tazria: Leviticus 13

When a person has on the skin of his body a scaly affection, and it develops into a scaly affection on the skin of his body, it shall be reported to Aaron the priest. The priest shall examine the affection on the skin of his body; if the affected patch has turned white and the affection appears to be deeper than the skin of his body, it is a leprous affection; when the priest pronounces him unclean. 4 But if it is a white discoloration on the skin of his body which does not appear to be deeper, and the affection has not turned white, the priest shall isolate the affected person for seven days. 5 On the seventh day the priest shall examine him, and if the affection has remained unchanged in color and the disease has not spread on the skin, the priest shall pronounce him clean. It is a rash; he shall wash his clothes, and he shall be clean. 45 As for the person with a leprous affection, his clothes shall be rent, his head shall be left bare, and he shall cover over his upper lip; and he shall call out, "Unclean! Unclean!" 46 He shall be unclean as long as the disease is on him. Being unclean, he shall dwell apart; his dwelling shall be outside the camp.

ב אדם
פי-יהיה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניו הכהנים: ג וראה
ה
פהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ד ואם-
ה
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים: ה וראהו
ה
פהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: ו וראהו
ה
פהן אתו ביום השביעי שנית והנה פהה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר-
מה....
וה
צרוע אשר-בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל-שפם
כל-ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך יושב מחוץ למחנה מושבו:

רמב"ן ויקרא פרק יג פסוק מז   והבגד כי יהיה בו נגע צרעת - זה
איננו בטבע כלל ולא הווה בעולם, וכן נגעי הבתים, אבל בהיות ישראל
שלמים לה' יהיה רוח השם עליהם תמיד להעמיד גופם ובגדיהם ובתיהם
במראה טוב, וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועוון יתהווה כיעור בבשרו
או בבגדו או בביתו, להראות כי השם סר מעליו...

מדרש במדבר רבה ז

מ

כ:אן אָמר רַבִּי יְהוּדָה הֵלֹוּי פֶּר רַבִּי שְׁלוֹם עַל אֶחָד עָשָׂר דְּבָרִים הַצִּרְעַת בָּאָה, עַל קָלֶלֶת הַשֵּׁם, וְעַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת

MAP OF THE PERIOD OF THE KINGS

Naaman the Metzora

1 Naaman commander of the army of the king of Aram

א וּבְעֶמֶךָ

שֶׁר-צָבָא מֶלֶךְ-אֶרֶם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנָי אֲדוֹנָיו, וּנְשָׂא פָנִים--כִּי-בֹן נְתַן-יְהוָה תְּשׁוּעָה, לְאֶרֶם; וְהָאִישׁ, הָיָה גִבּוֹר חֵיל--מִצָּרַע.

him the LORD had granted victory to Aram. But the man.

1

though a great warrior, was a leper. 2 Once, when יִשְׂרָאֵל בָּעָרָה קִטְנָה; וַתְּהִי, לִפְנֵי אִשֶּׁת נְעֻמָּן.

1

Arameans were out raiding, they carried off a young girl

ח

תֹּאמַר, אֶל-גְּבִרְתָּהּ, אַחְלִי אֲדֹנִי, לִפְנֵי הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן; אֲזִי יֹאסֹף אֹתוֹ, מִצִּירְעָתוֹ. ⁷ from the land of Israel, and

9

Naaman's wife. 3 She said to her mistress, "I wish

1

יבא, ויגד לאֲדֹנָיו לֵאמֹר: כִּזְזֹאת וְכִזְזֹאת דְּבָרָה הַנִּעֲרָה, אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! Master could come before the prophet

would cure him of his leprosy.” 4 [Naaman] went and told

his lord just what the girl from the land of Israel had said.

The King's Intervention

5 And the king of Aram said, “Go to the king of Israel, and I will send along a letter.” He set out, taking with him ten talents of

וַיֵּלֶךְ וַיָּקֹחַ בְּיָדוֹ עֵשׂוֹר כַּכְרִי-כֶסֶף, וַיִּשְׁתַּע אֲלֵפִים זָהָב, וַעֲשׂוֹר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים. ו
He brought the letter to the king of Israel. It read: “Now, when this

ה אֵלַיִךְ, הֲיֵנָה שְׁלַחְתִּי אֵלַיִךְ אֶת־נְעֻמָן עֶבְדִּי, וְאִסְפָּתוּ מִצָּרְעָתוֹ. ז וַיִּהְיֶה letter
אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת, כִּי־זֶה שָׁלַח אֵלַי, לְאַסֹּף אִישׁ מִצָּרְעָתוֹ: כִּי אָךְ־דָּעוּ־נָא
Israel read the letter, he rent his clothes and cried, "Am I God, to
deal death or give life, that this fellow writes to me to cure a man
of leprosy? Just see for yourselves that he is seeking a pretext
against me!"

ה

6

٧٢

1

יברא

כ

10

Naaman attempts to reward Elisha

15 Returning with his entire retinue to the man of God, he stood before him and exclaimed, “Now I know that there is no God in	טו
your servant.” 16 But he replied, “As the LORD lives, whom I	ו
serve, I will not accept anything.” He pressed him, but he refused. 18 And Naaman said, “Then at least let your	ז
servant bow down seven times in the Jordan, and I will know that there is no God except the LORD.” 19 But he said, “If you will, I will bow down seven times in the Jordan, and I will know that there is no God except the LORD.” 20 And he said to him, “Go in peace.” When he had gone some distance from him,	ח
	ט

Gehazi's Pride

21 Gehazi, the attendant of Elisha the man of God, thought: “My master has let that Aramean Naaman off without accepting what he brought! As

כ {
1

Gehazi hurried after Naaman. When Naaman saw someone running after

1

him, he alighted from his chariot to meet him.

“All is well,” he replied. “My master has sent me to say: Two youths,

1

disciples of the prophet, have just come to me from the hill country of

Ephraim. Please give them a talent of silver and two changes of clothing.

24 Naaman said “Please take two talents.” He urged him, and he wrapped

1

the two talents of silver in two bags and gave them to his servants,

changes of clothes, to two of his servants, who carried them ahead of him

1

25 When [Gehazi] arrived at the citadel, he took [the things] and

and deposited them in the house. Then he dismissed the men and they went

1

their way. 26 He entered and stood before his master.

him, “Where have you been, Gehazi?” He replied, “Your servant has not

1

27 Along when a man got down from his chariot to meet you? Is this a time to

take money in order to buy clothing and olive groves and vineyards, sheep

and oxen, and male and female slaves? 27 Surely, the leprosy of Naaman

shall cling to you and to your descendants forever.” And as [Gehazi] left

his presence, he was snow-white with leprosy

יֹאמֶר גִּיחִזִּי, נָעַר אֱלִישָׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים, הִנֵּה חָשׂוֹף אַדְנִי אֶת-נַעֲמָן הָאֲרָמִי הַזֶּה, מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֶת אֲשֶׁר-הֵבִיא; חִי-יְהוֹה כִּי-אִם-רָצִיתִי אַחֲרָיו, וְלִקַּחְתִּי מֵאִתּוֹ
יִרְדֵּף גִּיחִזִּי, אַחֲרַי נַעֲמָן; וַיֵּרָאֵה נַעֲמָן, רֶגֶץ אַחֲרָיו, וַיִּפֹּל מֵעַל הַמָּרְכָבָה לִקְרֹאתוֹ, וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם. כֹּכֵי
יֹאמֶר שְׁלוֹם, אַדְנִי שְׁלַחְנִי לֵאמֹר, הִנֵּה עֲתָה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי-נַעֲרִים מִהָרָם אֶפְרַיִם, מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים; תִּנְהַנָּה לָהֶם כֶּסֶף-כֶּסֶף, וּשְׁתֵּי חֲלָפוֹת בְּגָדִים. כֹּכֵי
יֹאמֶר נַעֲמָן, הֲוֹאֵל קֹחַ כֶּפָרִים; וַיִּפְרֹץ-בּוֹ, וַיִּצַּר כֶּפָרִים כֶּסֶף בְּשְׁנֵי חֲרָטִים וּשְׁתֵּי חֲלָפוֹת בְּגָדִים, וַיִּתֵּן אֶל-שְׁנֵי נַעֲרָיו, וַיִּשְׂאוּ לִפְנָיו. כֹּכֵי
יָבֹא, אֶל-הָעֵפֶל, וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיִּפְקֹד בְּבֵיתוֹ; וַיִּשְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ. כֹּה וְהוּא-בָּא
יַעֲמֹד אֶל-אֲדָנָיו, וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע, מֵאֵן (מֵאֵין) גִּיחִזִּי; וַיֹּאמֶר, לֹא-הָלַךְ עִבְדְּךָ אָנָּה וְאָנָּה. כֹּה וְהוּא-בָּא
יֹאמֶר אֵלָיו לֹא-לִבִּי הָלַךְ, בְּאֲשֶׁר הִפֵּךְ-אִישׁ מֵעַל מָרְכָבָתוֹ לִקְרֹאתְךָ; הֲעֵת לִקַּחַת אֶת-הַכֶּסֶף, וְלִקַּחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֶרְמִים וְצֹאן וְכֶקֶר, וְעִבְדִּים וְשִׁפְחוֹת
תִּדְבֹּם-בָּהּ, וּבִזְרָעָה לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלִּפְנָיו, מִצָּרַע כֶּשֶׁלֶג.

2 Kings 7 - The Metzoraim's Desperate Decision

There were four men, lepers, outside the gate. They said to one another, “Why should we sit here waiting

ג
וְאָרְ

בְּעֵה אַנְשִׁים הָיוּ מְצֻרָעִים, פָּתַח הַשָּׁעַר; וַיֹּאמְרוּ, אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, מָה אֲנִיחֵנוּ יֹשְׁבִים פֹּה, עַד-מָתָנוּ. ד אִם-אֶמְרֵנוּ נָבֹא בְּעִיר, וּמָתָנוּ שָׁם, וְאִם-יִשְׁכְּנוּ פֹה, וּמָתָנוּ; וְעַתָּה, לָכֹו וְנִפְלֶה אֶל-מַחֲנֵה אֲרָם--אִם-יַחְיֵנוּ נִחְיָה, וְאִם-יָמִיתֵנוּ, וּמָתָנוּ.
if we just sit here, still we die. Come, let us desert to the Aramean camp. If they let us live, we shall live; and if they put us to death, we shall but die.”

Naaman the Metzora

5 They set out at twilight for the Aramean camp; but	ה
when they came to the edge of the Aramean camp, there	ו
was no one there 6 For וַאֲדֹנֵי אִישׁ. וְהָיָה אִין-שָׁם, אִישׁ. וְהָיָה אִין-שָׁם, אִישׁ.	ז
Aramean camp to hear a sound of chariots, a sound of	ח
another, “The king of Israel must have hired the kings	ט
of the Hitti. וַיָּגִסוּ, אֶל-גִּבְעָה. וַיָּגִסוּ, אֶל-גִּבְעָה.	י
7 And they fled headlong in the twilight, abandoning	יא
their tents and horses and asses—the [entire] camp just	יב
as it was—as they fled for their lives.	יג

Naaman the Metzora

	ה
	ו
וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד-קִצֵּה הַמַּחֲנֶה, וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶהֱל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים, וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ; וַיָּשְׁבוּ, וַיָּבֹאוּ אֶל-	וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד-קִצֵּה הַמַּחֲנֶה, וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶהֱל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים, וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ; וַיָּשְׁבוּ, וַיָּבֹאוּ אֶל-
one of the tents and ate and drank; then they carried off silver and	ו
וַיֵּשְׁבוּ, וַיָּבֹאוּ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא-כֵן אֲנִיחָנוּ עֲשִׂים, הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בְּשׂרָה הוּא, וְאֲנִיחָנוּ מִחֲשִׁים וְחִפְּנוּ עַד-אֹר הַבֶּקֶר, וּמִצָּאָנוּ עֹוֹן; וְעַתָּה לָכוּ וּנְבָאָה,	וַיֵּשְׁבוּ, וַיָּבֹאוּ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא-כֵן אֲנִיחָנוּ עֲשִׂים, הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בְּשׂרָה הוּא, וְאֲנִיחָנוּ מִחֲשִׁים וְחִפְּנוּ עַד-אֹר הַבֶּקֶר, וּמִצָּאָנוּ עֹוֹן; וְעַתָּה לָכוּ וּנְבָאָה,
went into another tent, and they carried off what was there and	ו
וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
This is a day of good news, and we are keeping silent! If we wait	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
until the light of morning, we shall incur guilt. Come, let us go and	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
inform the king's palace.” 10 They went and called out to the	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
gatekeepers of the city and told them, “We have been to the	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
Aramean camp. There is not a soul there, nor any human sound;	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
but the horses are tethered and the asses are tethered and the tents	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
are undisturbed.” 11 The gatekeepers called out, and the news	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין
was passed on into the king's palace.	וַיָּבֹאוּ, וַיִּקְרְאוּ אֶל-שָׁעַר הָעִיר, וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר, בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אָרָם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוֹס אָסוּר וְהַחֲמֹר אָסוּר, וְאֵין

Naaman the Metzora

<p>12 The king rose in the night and said to his courtiers, “I will tell you what the Arameans have done to us. They know that we are</p>	<p>יב ו</p>
<p>thinking: When they come out of the town, we will take them alive</p>	<p>יָקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה, וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו, אֲגִידָה-נָא לָכֶם, אֵת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם: יֵדְעוּ כִּי-רַעֲבִים אָנֹכְנוּ, וַיֵּצְאוּ מִן-הַמִּחְנֶה לְהִתְחַבֵּה בַּהֲשָׁדָה (בְּשֵׁ) ו</p>
<p>“Let a few of the remaining horses that are still here be taken—they are like those that are left here of th</p>	<p>יַעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר, וַיִּקְחוּ-נָא תַמְשָׁה מִן-הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ-בָּהּ, הַנֶּחֱמָּה כֹּה ו</p>
<p>of Israel, out of the whole multitude of Israel that have</p>	<p>יִקְחוּ, שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים; וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֶה-אֲרָם, לֵאמֹר--לָכוּ וּרְאוּ. טו ו</p>
<p>perished, and let us send and find out.” 14 They took two teams</p>	<p>יֵלְכוּ אַחֲרֵיהֶם, עַד-הַיַּרְדֵּן, וְהָיָה כָּל-הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְּגָדִים וְכֵלִים, אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בַּחֲפָזָם (בַּחֲפָזָם); וַיָּשָׁבוּ הַמַּלְאָכִים, וַיַּגִּדּוּ לַמֶּלֶךְ ו</p>
<p>“Go and find out.” 15 They followed them as far as the Jordan, and found the entire road full of clothing and gear which the Arameans had thrown away in their haste; and the messengers returned and told the king</p>	